

■
SUOMEN KUUROSOKEAT RY
TOIVOTTA
HYVÄÄ JOULUA JA
ONNELLISTA UUTTA VUOTTA
KAIKILLE LUKIJOILLE

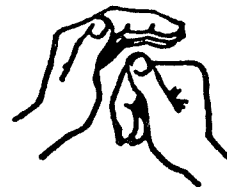
TUNTOSARVI

Suomen Kuurosokeat ry • joulukuu 12/1988

TUNTOSARVI

Suomen Kuurosokeat ry
joulukuu N:o 12/1988

Lehti ilmestyy 11 kertaa vuodessa
isokirjoituksella ja
pistekirjoituksella.
14. vuosikerta

JULKAISIJA

Suomen Kuurosokeat ry
Mäkelänkatu 50
00510 Helsinki

Puhelin: 90-77041 (vaihte)
Tekstipuhelin: 90-7704 355

Pankki: KOP Keski-Töölö,
Helsinki 101210-168221

PÄÄTOIMITTAJA

Heli Reinikainen

TOIMITUS, TILAUKSET JA OSOITTEENMUUTOKSET

Suomen Kuurosokeat ry
Mäkelänkatu 50
00510 Helsinki
Puhelin: 90-7704 213

TILAUSHINTA

Kuurosokeille lehti on maksuton.
Muut: 110 mk 12 kk

PAINOPIIKKA

Vammalan Kirjapaino Oy
38200 Vammala

SISÄLLYS

Kynttilät	3
Joulu — kaikkien juhlien äiti	4
Rukous	5
Suomalainen joulu talonpojan tuvassa	6
Onko Tahvana talossa	8
Minnan joulu	9
Halpa joululahja	9
Lukijalta: Lontoon konferenssi	10
NAK:n palsta: — Irlantilainen seikkailu, osa 3	12
Ullakon tonttuperhe	14
Laulu kukalle	15

LUKIJAN KIRJOITUKSET

Lähetä kirjoituksesi mukana tiedot:

1. koko nimesi (etunimet ja
sukunimi)
2. syntymäaika
3. sosiaaliturvatunnus
4. tarkka osoite
5. pankkiyhteys

Postituspäivät:

15. 12.

KYNTTILÄT

Kirjoittanut: Vieno Hyttinen

Pieni joulu-kynttilä
pöydälläin
mulle liekein loistavin
lausut näin:

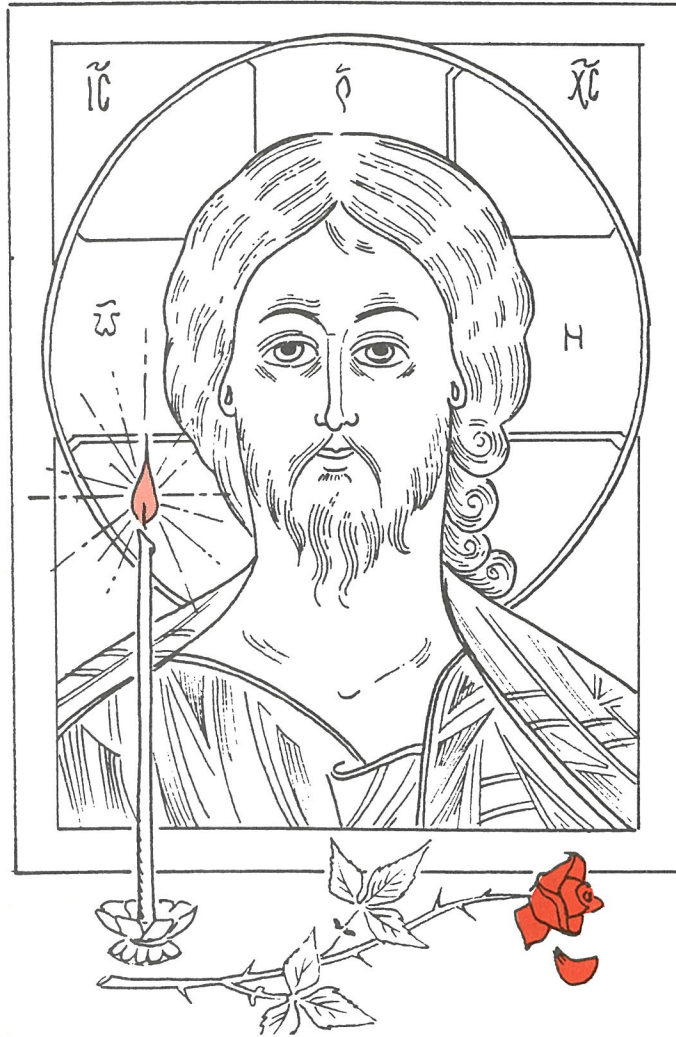
Katso: pieni, vähäinen
olen vain.
Silti suuri tehtävä
osallain.

Juhla-mieltä ja lämpöä
säteillen
tuonpa joulun kotihin
jokaisen.

Lapsi, lailla kynttilän
sinäkin valon
lämmön luoda voit
kotihin.

Elämässä paljon on
pimeää.
Kaikkiällä kaivataan
kynttilää.

JOULU — KAIKKIEN JUHLIEN ÄITI

Piirros: Jussi Saloranta

**Joulun hämärässä vietetään
valon juhlaa, joulua.
Kynttilät syttyvät ja
kotiin hiipii lämmin tunnelma.**

**Joulu on kristittyjen
suurin juhla.
Se on myös hyvin vanha juhla.**

Joulu syntyi Egyptissä

Joulujuhla on 1800 vuotta vanha. Se syntyi Egyptissä pienessä kristittyjen ryhmässä. He viettivät Kristuksen kastejuhlaa tammikuun 6. päivänä.

He ottivat päivämäärän egyptiläisestä pakana-uskonnosta. Siihen kuului Aion-jumalan palvominen tammikuun 6. päivänä.

Kristityt ajattelivat, että Aion oli sama kuin Jeesus. Olihan Aion valon jumala. Mutta kirkko kielsi sen. Niin juhlasta jäivät pois egyptiläiset tavat ja uskomukset.

Se levisi kaikkialle kristittyihin maihin, Roomaankin.

Joulunvietto tuli Roomaan

Rooman valtakunnan suurin juhlapäivä oli joulukuun 25. päivä. Silloin oli talvipäivän seisaus ja Auringon jumalan syntymäpäivä. Päivien lyheneminen lakkasi ja valo ja elämä alkoivat voittaa.

»Voittamaton Aurinko» oli Rooman pakana-jumalista korkein. Keisariakin pidettiin jumalana. Siksi hänen syntymäpäiväänsä vietettiin aina 25. 12.

jatkuu seuraavalla sivulla

Joulukuun 25 päivä oli niin tärkeä, etteivät kristityt voineet sitä sivuuttaa.

Rooman piispa julisti, että Jeesus on Totinen Jumala ja myös auringon jumala. »Voittamattoman Auringon» päivä oli siis Jeesuksen päivä.

Virallisesti joulua alettiin viettää vuonna 354.

Joulu — Jul

Vuosien mittaan kristinusko levisi Eurooppaan, germaani-kansoille. Joulun tuli mukaan tapoja germaanien keskitalven juhlasta, Jul-juhlasta. Suomeksi sen nimi on »joulu».

Joulun vietossa on ollut monia vaiheita sen pitkällä taipaleella.

Kaikesta huolimatta se on säilynyt Vapahtajan syntymäjuhlanä. Sen sanoma asuu sydämissämme: »Teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja — kunnia olkoon Jumalalle korkeuksissa ja maassa rauha, ihmisille hyvä tahto.»

Lähde: Kaisu Vuolio:
Suomalainen joulu, WSOY,
Porvoo 1981

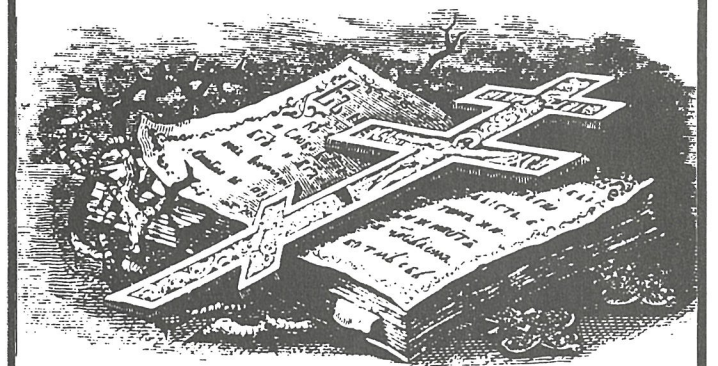
RUKOUS

Kirjoittanut: Robert J. Smithdas

Herra, anna minulle rohkeutta ja armoa kantaa elämän vaikeudet nöyrästi, jotta onni ja epäonni opettaisivat miten yksinkertaista ja onnellista on

antaa haluamatta saada rakastaa vaatimatta rakkautta viedä uskoa heille, jotka epäilevät koskettaa sydämiä, joita mikään ei ole koskettanut.

Vapaa suomennos:
Heli Reinikainen

SUOMALAINEN JOULU TALONPOJAN TUVASSA

**Vielä 100 vuotta sitten
Suomessa vietettiin
2 erilaista joulua:
talonpoikien ja säätyläisten.
Talonpoikien joulu oli
vaatimaton.
Silti touhua riitti.**

Kangaspuut ja rukit siirrettiin
syryään joulunvalmistelujen
tieltä.

Paistettiin hapanleipää ja
näkkileipää ja setsuria.

Pestiin, siivottiin ja
tomutettiin.

Lattiakin hangattiin hiekalla
— ja vettä heitettiin
niin että roiskui.

Koko talo tuoksui makoisalle
leipomusten ansiosta.
Mutta lipeäkala-astia lemahteli
tuvan nurkassa kuin
myrkkyy-tyunnyri.

Aattoiltana muistettiin eläimiä

Emäntä vei lehmille jotakin hyvää:
olkia, joskus oluttakin ja leipää.
Isäntä kävi tallissa hevosten luona.

Lintujakaan ei unohdettu.

Emäntä asteli pihalle,
heitti maahan jyviä ja sanoi:
»Linnuille heitän.»

Kauralyhde asetettiin pihapiiriin
tai portille.

Joulusauna oli tärkeä

Saunaan mentiin aikaisin,
kun oli valoisaa.
Usein sinne vietiin olkia
ja saunat syttyivät helposti tuleen.

Tuvankin lattialla oli olkia.
Niiden päälle kaadettiin
vähän paloviinaa.
Emäntä tarjosi isännälle
sitä varten lasillisen.
Osan isäntä tiputti oljille
ja joi loput itse.
Se siunasi tulevan vuoden sadon
(vilja-määrän).
Saman teki suuri himmeli.
Joskus katosta riippui
monta himmeliä.

Koko talonväki oli yhdessä

Ruoka katettiin (pantiin)
pirtin pöydälle.
Sen ääressä söi koko talon väki,
myös palvelijat.

Palan painikkeeksi juotiin
olutta tai sahtia.
Otettiin joskus viina-ryyppykin
Jeesuksen kunniaksi.

Uskovaiset eivät joulu-ryyppyjä
hyväksyneet.
Joulu-ilta oli sen vuoksi
erilainen eri taloissa.
Jouluevankeliumi luettiin aina,
jos lukea osattiin.

jatkuu seuraavalla sivulla

Jouluyön taikauskoa

Jouluyönä jätettiin ruoat
pirtin pöydälle.

Oli pimeä.

Paksu kynttilä vain paloi
pöydän keskellä.

Ihmiset nukkuivat olkien päällä.
Vuoteet oli annettu vainajille
aamuille).

Myös ruoka ja juoma oli
heitä varten.

Kirkkoon ei uskallettu mennä
liian aikaisin.

Tiedettiin, että keskiyöllä
siellä oli kuollut pappi
saarnaamassa kuolleiden
seurakunnalle.

Joulukirkko oli aikaisin aamulla

Aamun sarastaessa (hyvin aikaisin)
oli vuoden kaunein
jumalan-palvelus.

Kirkon lattiaa peittivät
pehmeät oljet.

Ulkona oli pimeä,
mutta sisällä huikaiseva kirkkaus.

Alttarilla, saarnas-tuolilla,
kaiteella ja jokaisessa penkissä
oli kynttilöitä

Niitä oli isoja ja pieniä,
paksuja ja ohuita,
pitkiä ja lyhyitä,
yksinkertaisia ja 3-haaraisia.

Pappi pani (teki) parastaan.
Saarna kesti joskus useita tunteja.
Kirkko oli kylmä ja kansaa paleli.

Kotimatalla alkoi ilonpito

Isäntä vahvisti itseään
väkevillä juomilla,
antoipa hevoselleenkin.
Vielä tehokkaampaa oli kaataa
juomaa hevosen korvaan.
Siitäkös se innostui juoksemaan
ja päästi nopeammin kotiin
ja lämpimään.

Säätyläinen: rikas, usein oppinut
ihminen

setsuri: makea ruokaleipä
lemahteli: haisi
huikaisevan kirkas: hyvin kirkas

Lähde: Kaisu Vuolio:
Suomalainen joulu, WSOY,
Porvoo 1981

ONKO TAHVANA TALOSSA? Tapaninpäivän hevosajelut

Tapaninpäivä on 2. joulupäivä. Siihen liittyi ennen vauhdikkaita tapoja. Joulupäivän hiljaisuudesta ei näkynyt jälkeäkään.

Miehet hakivat hevosen tallista ja lähtivät ratsastamaan kilpaa. Kuka ensin ehtisi kylän lähteelle?

Uskottiin, että lähteen vesi oli muuttunut viiniksi ja toisi terveyttä hevosille.

Usein hevosilla oli kova jano. Ne olivat olleet juomatta koko edellisen joulupäivän, jotta ne tapanina joisivat enemmän.

Jos talossa ei ollut hevosta, käveltiin. Usein mentiin jo varhain aamulla herättelemään talojen asukkaita.

Kysyttiin: »Onko Tahvana talossa, onko Rehvana reessä?» Vastauksena isäntä antoi viinaa.

Tapanin päivänä ajettiin hevosella tai reellä.

Uuninsärkijä-pukit

Tapanina liikkuvat myös pukit. Taloissa he saivat kaikenlaista hyvää. Oli pakko. Muuten he »uhkasivat» rikkoa talon uunit kepeillään. Heitä sanottiinkin uunin särkijöiksi.

Pukkien kasvoilla oli tuohinaamarit, turkki oli väärinpäin, vispilä partana ja puulusikat korvissa. Päätä kruunasivat komeat sarvet.

Huu! Ei ihme, että lapsia pelotti. Oli juostava tuvan nurkkaan. Oletta jo uskalsi tirskahtella (nauraa) hassua olentoa.

Tarina Herodeksesta ja Tapanista

Tarina kertoo, että Tapani oli Herodeksen tallirenki. Hän ensiksi näki Betlehemin tähden ja kertoi siitä Herodekselle. »Nyt on syntynyt se, joka on kaikkia toisia suurempi.»

Herodes ei uskonut juttua. »Jos se on totta, niin kukko ruoka-lautasellani nousee ylös ja kiekuu.» Samassa ruoaksi valmistettu kukko heräsi henkiin ja kiekui: »Kristus on syntynyt.»

Tietysti Herodes suuttui — ja Tuomaan kohtalo oli synkkä.

Lähde: Kaisu Vuolio:
Suomalainen joulu, WSOY,
Porvoo 1981

MINNAN JOULU

**Kirjoittanut: Sakari Räsänen
Me Naiset-lehdestä lyhennys**

Oli hiljaista aivan, kynttilät paloivat salaa. Kukaan ei ääneen sanonut yhtään sanaa.

Oli juuri tultu joulusaunasta sisään ja Minna turvasi äitiin ja isään.

Kulkusten ääni pihalta kuului ovikellon soitoksi Minna sitä luuli.

Mutta tulija olikin Joulu-ukko. Sen leuassa hulmusi (oli) pumpulitukko. Päässä liehui tonttulakki ja selässä roikkui karvainen takki.

Äiti jäi ukon kanssa puheisiin, mutta pikku-Minna se pelotti niin! Ei tohtinut katsoa ukkoa päin. Ihan kauhistuttaa siitä kertoa näin!

Sitten toiset lauloivat sille. Ja sitäkin pikku-Minna itki, kun se ukko ulos lähti ja isin lahjoitta jätti!

HALPA JOULULAHJA

Opiskelija-poika halusi antaa ystävälleen joululahjan. Mutta hänellä oli vähän rahaa.

Niinpä hän kääri pakettiin yhden ainoan napin. Paketin päälle poika kirjoitti, että nappi on hyödyllinen jos housut alkavat pudota.

LUKIJALTA

RAKKAAT YSTÄVÄT!

Näin alkoi moni puheenvuoro kuurosokeiden 2. Euroopan konferenssissa Lontoossa.

Kaikkiaan 68 osallistujaa 17:sta maasta kokoontui yhteen keskustelemaan ja oppimaan uusia asioita kuurosokeudesta.

Erilaisuus rikastuttaa

Kaikilla meillä on omat tapamme. Erilaisuus teki tapaamisesta mielenkiintoisen ja rikkaan kokemuksen.

Halusimme ymmärtää toisiamme ja ystäväystyä toistemme kanssa. Se antoi rohkeutta ja intoa kokeilla uusia kommunikointitapoja.

Englantilaiset sormiaakkoset

Muutamit kuurosokeat ymmärsivät englantia antikva-kirjoituksella.

Englantilaiset käyttivät eräänlaista »sorminaputusta». Se oli nopeaa ja näytti kätevältä. Ajattelin: »Kumpi itsekkin osaisin.»

Kun on tarpeeksi motivaatiota, oppii vaikka mitä! Keskustelin jo samana iltana uudella tyyllillä. Pidin siitä kovasti alusta asti.

Miten muissa maissa?

Saimme kuulla kuurosokeiden tilanteesta ja palveluista muissa maissa. Oli mahdollisuus rakentavaan vertailuun.

Kuurosokeiden asiat ovat melko hyvin muutamissa maissa. Jotkut maat vasta miettivät toiminta-mahdollisuuksia. Oma yhdistys on harvalla.

Tulkkiopas-palvelu on monesti vapaaehtois-työtä ilman palkkaa. Viikon aikana Suomi oli usein kiitoksella mielessäni.

Retki Midlands:iin

Yksi päivä oli varattu retkeä varten. Saimme valita mieleisen kohteen muutamasta vaihtoehdosta. Kaija, Marjukka ja minä lähdimme Sense-in-the Midlands:iin. Paikka ja toiminta siellä ovat verrattavissa Jyväskylän lastenkeskukseen.

Siellä on mm. perhekeskus, jatkokoulutus- ja kuntoutusosasto, konferenssi- ja harjoittelukeskus, tukipalvelujen tiimi yms.

Muistojen Lontoo

Parin tunnin bussimatalla saimme katsella englantilaisia maisemia. Sää oli yllättävän lämmin. Kuuluisasta hernerokka-sumusta ei näkynyt jälkeäkään.

jatkuu seuraavalla sivulla

Kaupallinen joulu oli jo alkanut. Valaistut kuuset koristivat kauppa-katuja. Lontoo on ollut kotikaupunkini yli 6 vuotta. Tuntui hassulta kulkea siellä nyt turistina.

Uusia ihmisiä, uusia kokemuksia

Kaikkea, mitä konferenssissa näin, kuulin ja koin, on vaikea pukea sanoiksi. Asiat pyörivät vielä päässä. Tunteet lämmittävät nyt täällä lumen keskellä.

Jokainen tapaamani ihminen oli ainutlaatuinen. Toivon, että pystyin välittämään heille myönteisiä asioita Suomesta.

Mattopiiskoja ystäville

Kaija oli tuonut muisto-lahjoiksi mattopiiskoja. Ne oli valmistettu Tampereen palvelutalossa.

Yhden niistä lahjoitin Espanjan Claralle ja toisen Ranskan Nicolette. He olivat vilpittömän iloisia niistä.

Nicole sanoi, että lahja muistuttaa häntä lämpimästä ja ystävällisestä Suomesta, jossa hän on lapsena käynyt. Silloin hän vielä näki ja kuuli kaikki ympärillään.

Hei söpöliini

Konferenssissa törmäsimme myös ystäväämme Derek Burtoniin. Derek lähetti lämpimät terveiset kaikille muistamilleen tutuille Suomessa.

Meitä tämä englantilainen

herras mies tervehti selvällä suomen-kielellä: »Hei söpöliini.»

Yhteistyöllä autamme toisiamme

Yhteistyöllä ja keskinäisellä vuorovaikutuksella saamme varmasti aikaan sen, että tulevaisuudessa meitä vähempi-osaiset kuurosokeat voivat iloita palveluista ja apuvälineistä kuten me Suomessa.

Tuliaisina konferenssista toimme uuden kommunikointitavan. Toivon, että ottaisitte sen vastaan ilman ennakkoluuloja. Ne, jotka osaavat kirjakieltä, kokevat sen varmasti kivaksi jutuksi.

Lämpimiä terveisiä kaikille ja muistetaan, että mahdollisuuksien rajat saa selville vain ylittämällä ne!!!

Seija Troyano

Englantilaiset lapset saavat lahjoja sukassa. Sukat on ripustettu takan reunalle.

NAK:N PALSTA

Toimittanut: Tuula Hartikainen

»IRLANTILAINEN SEIKKAILU» osa 3

Pormestari tervehti meitä

Itse kaupungin pormestari kätteli meitä Instituutissa. Hiukan navetalle tuoksuvina tunsimme olomme vähän epämiellyttäväksi. Navettakäynnistähän oli kulunut vasta noin 1 tunti.

Yövyimme pareittain

Puheiden ja päivällisen jälkeen tapasimme perheen, jossa olimme yötä. Yövyimme pareittain. Marjukka ja minä olimme opettaja-perheessä. Siihen kuului 2 lasta. Tyttö Amanda oli kuuro.

Kaupunki meren rannalla

Belfastin ulkopuolella on pieni kaupunki — Bangor. Se on meren rannalla. Auringonlasku oli kauneimmillaan saapuessamme sinne.

Ilta meni teetä juoden ja jutellen. Puheeksi tulivat mm. apuvälineet. Heidän oli vaikea uskoa meidän apuväline-järjestelmäämme. Irlannin yhteiskunta ei ota osaa apuväline-hankkeisiin kovinkaan paljon. Esim. kuulokojeen joutuu itse kustantamaan.

Juotimme tuttipullolla karitsoita

Belfastiin mennessä poikkesimme Streamvale-nimiselle maatilalle. Teimme tuttavuutta monen kotieläimen kanssa. Uskon sen olleen usealle meistä mieleen painuva kokemus. Niin paljon ja vapaasti saimme kosketella ja silittelä tilan eläimiä.

Kierros alkoi kanojen ruokkimisella. Vesilintuja näkyi parissa lammikossa. Karjasuojassa silittelimme karitsoita (lammas-lapsi). Halukkaat saivat juottaa niitä tuttipullolla. Niin oli nälkä ja imu kova! Hyvä kun tutti pysyi pullon suussa. Tapasimme aasinkin.

Belfastin ankarat sotilaat

Belfastissa asetuimme ryhmäkuvaan Kuurojen Instituutin portaille. Ohi ajoi englantilaisten sotilaiden partioauto. Lava oli täynnä tuikea-ilmeisiä sotilaita. Heillä oli konekiväärit. Niiden piiput osoittivat kadulle. Vähän sydänalasta riipaisi.

jatkuu seuraavalla sivulla

NAK:N PALSTA

Mielikuvitus alkoi liikkua. Monet pommi-räjähdykset tulivat mieleen.

Belfastin keskusta on aidattu

Aidan sisäpuolelle pääsee vain porttien kautta. Henkilöautoilla ei sinne saa mennä. Bussit päästetään sisään. Bussien kyljissä oli ilmoitus, että autossa on videokamera. Kamera on turvallisuuden takia.

Pois lähtiessämme Belfastista kävimme **Kansallismuseossa**. Se vastaa Turun käsityöläismuseota. Mutta se on väljempi. Koko alue on laajempi. Siellä on erilaisia rakennuksia. Leipurin puodissa saimme maistaa perunapiirakkaa. Piirakka oli paistettu avotulella ja valurautapannussa.

Hyvästelimme Phoenix-puistossa

Perjantai oli viimeinen päivä. Aamu meni pakkaamiseen. Hyvästit sanoimme Phoenix-puistossa. Ajelimme siellä hevos-vaunuilla ja näimme mm. Amerikan suurlähetystön. Puistossa erkanimme halausten ja hyvän jatkon toivotuksin.

Ensi vuonna Hollannissa

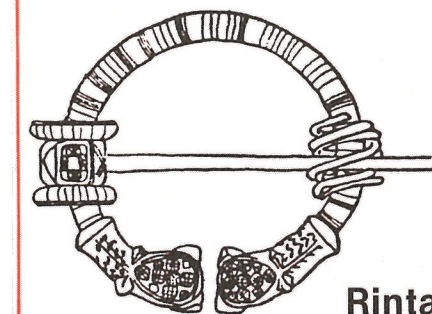
Kielitaitoinen Marjukka osasi hyvin myös viittomakieltä. Hän selvisi mainiosti urakastaan. Lisäksi huumori kukki.

Kaikki meni hyvin. Rahatkin säilyivät »turvassa», vaikka meitä varoitettiin paikan päällä taskuvarkaista. Tavaratkin seurasivat meitä.

Seutulassa huomasin, että matkalaukkuani on tarkastettu. Sillä mustan laukun välistä pilkotti valkoinen alushame.

Kotona huomasin pienen haaverin. Hajuvesi oli vuotanut meikkipussissa hammasmukiin ja hammasharjaan. Harja piti siis heittää menemään. Niin oli vahva-tuoksuinen!

**Terveiset Marjukalle
opiskelu-ahjoon Turkuun
ja Anulle ja Hilkalle Kotkaan
toivoo Tuula**

Rintaneula = koru

ULLAKON TONTTUPERHE

Kirjoittanut: Kaija Salekari
noin 10 vuotiaana koululaisena

Puiden keskellä seisoo
vanha, harmaa talo.
Luonto on talvi-puvussa.
Joulu, ihmiskunnan suurin juhla,
lähestyy.

Ilta alkaa jo hämärtää.
Valo tuikkii ystävällisesti
talon ikkunoista.
Ihmiset vetäytyvät huoneisiin
ja asettuvat levolle.

Mutta mikä liikkuu tuolla...
tallin edessä?

Hiljaa hiipii tonttu
varpaisillaan...

Tallin ovi aukeaa.
Siitä pujahtaa sisälle
pieni, harmaa-pukuinen ukko.
Hänellä on lyhty kädessään.
Sehän on aivan oikea tonttu!

Tonttu kiertelee tallissa ja
navetassa.
Hän juttelee eläimille.
He ovat hyviä ystäviä.

Onko aittojen ovet lukittu?
Tonttu juoksee katsomaan.
Nyt hän menee talon ovesta sisään,
kiipeää portaita pitkin ullakolle.
Siellä on hämärää.
Kuu paistaa ikkunasta sisään.

Täällähän on koko perhe

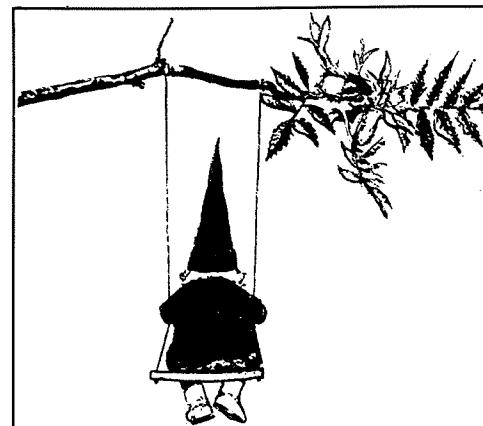
Ullakolla asustaa muitakin kuin
tämä pieni tonttu-ukko.
Tuossa pyörii
aivan yhtä pieni muori.
Hän on hyvin pyöreä,
aivan kuin lankakerä.
Hän on tonttu-ukon touhukas
emäntä.

Hän seisoo takan edessä
ja hämmentää (sekoittaa) puuroa.

Muori kutsuu tonttu-ukkoa
lämmittelemään takan ääreen.
Ukko-paran parta on aivan jäässä.

Lattialla temmeltää (leikkii)
2 iloista tonttu-lastaa.

He ovat tämän talon koti-tonttuja.
He tarkastavat iltaisin,
että kaikki on kunnossa.
Kaikki eläimet tuntevat heidät
ja ovat heidän parhaita ystäviään.

LAULU KUKALLE

Kirjoittanut: Ossi Rajala

Minä laulan sinulle, kukka, illoin
ja laulan yhä aina vaan
— en kuitenkaan voi tietää sitä
milloin,
olet kukka kuin satumaa.

Minä ihailen sinua, kukka, illoin
ja ihailen yhä aina vaan.
En kuitenkaan voi tietää sitä
milloin,
olet kukka kuin satumaa.

Minä kaipaen sinua, kukka, illoin
ja kaipaen yhä aina vaan.
En kuitenkaan voi tietää sitä
milloin,
olet kuin kukka satumaan.

Minä rakastan sinua, kukka illoin
ja rakastan yhä aina vaan.
En kuitenkaan voi tietää sitä
milloin,
olet kukka kuin satumaa.

